

Oznámení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže o alternativním řešení některých soutěžních problémů

I. Úvodem

1. Posláním Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) je na prvním místě ochrana hospodářské soutěže jako takové. Za formy narušení soutěže, jejichž posuzování spadá do kompetence Úřadu, považuje zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), v platném znění (dále též „zákon“ nebo „zákon o ochraně hospodářské soutěže“), tzv. zakázané dohody,^[1] zneužívání dominantního postavení^[2] a některé případy spojování soutěžitelů a podniků^[3] (§ 1 odst. 1 zákona).

2. Činnost Úřadu má zásadně formu dohledu *ex post* – Úřad vyhodnocuje, zda jednáním soutěžitelům nedošlo k porušení zákona. Tak je tomu v případě zakázaných dohod a zneužívání dominantního postavení, v oblasti kontroly spojování soutěžitelů pak při tzv. nedovolené implementaci spojení (§ 18 odst. 5 zákona).^[4]

3. Vedle zákona o ochraně hospodářské soutěže aplikuje Úřad ve vztahu k zakázaným dohodám a zneužitím dominantního postavení, které by mohly znatelně ovlivnit obchod mezi členskými státy EU (tzv. jednání s komunitárním prvkem),^[5] i přímo použitelné komunitární právo, konkrétně čl. 81, resp. čl. 82 Smlouvy o založení Evropského společenství (dále jen „Smlouva“).^[6] Ve vztahu ke spojení, k jejichž posuzování je příslušná Komise Evropských společenství (dále též „Komise“), tedy tzv. spojení s komunitární dimenzí, však Úřad žádná rozhodovací oprávnění nemá.^[7]

4. Zákon o ochraně hospodářské soutěže upravuje pouze formální postup, jímž se Úřad řídí v případě, že má zato, že došlo k porušení soutěžního práva (ať už českého nebo komunitárního). Zákon předpokládá v takových případech zahájení správního řízení, na jehož konci Úřad na základě shromážděných informací deklaruje, zda došlo ke spáchání správního deliktu,^[8] a pokud ano, případně rozhodne o uložení pokuty,^[9] resp. tzv. opatření k nápravě.^[10]

5. V případě řízení o zakázaných dohodách, resp. zneužití dominantního postavení, dává nadto zákon Úřadu výslovně možnost rozhodnout o uložení *opatření, která společně navrhli účastníci řízení* (dále též „závazky“).^[11]

6. Úřad zastává stanovisko, že spolupráce mezi ním a soutěžiteli, které podezírá ze spáchání protisoutěžního deliktu, může za určitých podmínek vést k rychlé a účinné nápravě narušení či ohrožení hospodářské soutěže. V případech, kdy jsou soutěžitelé připraveni ze své vlastní iniciativy své jednání napravit, je Úřad připraven nabídnout takovým soutěžitelům pomocnou ruku; pokud dojde k nápravě protisoutěžního stavu, je připraven nezahajovat správní řízení, případně již zahájené správní řízení zastavit, aniž by rozhodl o tom, že byl daným jednáním spáchán správní delikt.

7. Partnerský přístup mezi Úřadem a soutěžiteli může v mnoha případech vést k rychlejšímu a jistějšímu dosažení účelu soutěžní politiky, kterým je ochrana ale i obnova soutěžních podmínek na trhu. Rychlost tohoto řešení souvisí s neformálností postupu, vyšší jistota pak pramení z předpokladu, že strany se vnitřně ztotožní spíše s opatřením, které si přijmou samy, byť po formálních krocích učiněných ze strany soutěžního úřadu, než s pokutou, která je udělována vždy proti vůli jejího adresáta.

8. Přesto je nepochybné, že alternativní řešení není vždy možné; existují soutěžní problémy, které nelze účinně řešit jinak než sankcí. Úřad je přesvědčen, že systém uplatňování sankcí a prevence prostřednictvím přijímání závazků se doplňují: autorita soutěžního úřadu a vážnost apelu na „mimosankční“ řešení případu z jeho strany se přímo odvíjí od reálnosti hrozby rychlého uložení sankce, která překročí nezbytný práh citlivosti. Úřad tedy bude paralelně s těmito pravidly důsledně aplikovat své zásady pro ukládání pokut.[\[12\]](#)

9. Tento materiál popisuje případy a podmínky, za kterých Úřad v závislosti na závažnosti protisoutěžního jednání, skutečnosti, zda a jak dlouho protisoutěžní stav trval a na míře spolupráce soutěžitelů, nebude zahajovat správní řízení, případně již zahájené správní řízení zastaví. Tyto postupy budou pro účely tohoto materiálu dále nazývány „*alternativní řešení soutěžních problémů*“.

10. Úřad je přesvědčen, že primární součástí úvah o možnosti alternativního řešení soutěžních problémů je zhodnocení závažnosti protisoutěžního jednání, jeho délky, resp. v případě dohod narušujících soutěž i otázka, zda došlo pouze k uzavření takové dohody či též k její realizaci. Zohlednit je třeba i skutečnost, že volba alternativního řešení zásadním způsobem ovlivňuje procesní situaci subjektu poškozeného protisoutěžním jednáním v rámci soudního řízení o náhradě škody z protisoutěžního jednání (viz dále).

11. Alternativní řešení soutěžních problémů tak, jak jsou popisovány tímto materiálem, nepředstavuje jediný způsob, kterým může Úřad se soutěžiteli spolupracovat na odstranění soutěžních problémů. Zde popsány postupy Úřadu tak není dotčen tzv. *leniency* program,[\[13\]](#) který se vztahuje na případy, kdy soutěžitelé umožní Úřadu prokázat zakázanou dohodu, k jejímuž prokázání neměl Úřad dosud potřebné podklady. Dále popsány postupy rovněž není dotčena možnost Úřadu snížit pokutu v rámci řízení o rozkladu poté, co účastník řízení splnil opatření k nápravě uložená nepravomocným prvostupňovým rozhodnutím.

12. Pravidla dále uvedená nebudou ze strany Úřadu aplikována v nestandardních případech, kdy je možné specifiky případu a míru odlišnosti jasně definovat a kde takový odlišný postup je nezbytný k efektivní ochraně hospodářské soutěže.

II. Alternativní řešení soutěžních problémů obecně

13. Za alternativní řešení soutěžních problémů Úřad pokládá následující formy spolupráce ze strany soutěžitelů:

- i. odstranění soutěžního problému před zahájením správního řízení, a
- ii. přijetí závazků navržených účastníky řízení v rámci prvostupňového řízení.

14. Možnost alternativního řešení soutěžních problémů je závislá mimo jiné na závažnosti deliktu, z jehož spáchání Úřad určité soutěžitele podezívá. Úřad ve své aplikační praxi[\[14\]](#) rozlišuje tři kategorie závažnosti deliktů, lišící se svou typovou nebezpečností pro soutěž:

- i. *velmi závažné delikty*: do této kategorie spadají zejména horizontální dohody o cenách, o rozdělení trhu či omezení výroby, zneužití dominantního postavení soutěžiteli s výrazným dopadem[\[15\]](#) na širší skupinu spotřebitelů, uskutečnění spojení v rozporu s pravomocným rozhodnutím Úřadu a neplnění opatření uložených Úřadem dle § 18 odst. 5 zákona.
- ii. *závažné delikty*: do této kategorie spadají zejména jiné horizontální dohody, vertikální dohody o určení cen pro další prodej a o rozdělení trhu, jiná zneužití dominantního postavení či porušení zákazu uskutečňování spojení podle § 18 odst. 1 zákona v jiných případech, než je uvedeno v bodě i, a

- iii. *méně závažné delikty*; do této kategorie spadají zejména jiné vertikální dohody menšího významu s omezeným vlivem na spotřebitele, které zasahují pouze malou část trhu, a další méně závažná narušení soutěže.

15. Podmínky pro alternativní řešení soutěžních problémů před zahájením správního řízení a v jeho rámci jsou zcela specifické, proto se tento materiál bude nadále zabývat jen těmito jednotlivými formami. Alternativní řešení soutěžních problémů mimo správní řízení poskytuje nižší míru právní jistoty všem zúčastněným subjektům, tj. dotčeným soutěžitelům, Úřadu i třetím stranám, a proto k němu bude Úřad přistupovat v užším okruhu situací, než v případě alternativního řešení soutěžních problémů v rámci správního řízení.

III. Odstranění soutěžních problémů před zahájením správního řízení

16. Podle § 20 odst. 1 písm. a) zákona Úřad vykonává dozor nad tím, zda a jakým způsobem soutěžitelé plní povinnosti vyplývající pro ně z tohoto zákona nebo z rozhodnutí Úřadu vydaných na základě tohoto zákona. Podle § 20 odst. 2 zákona potom Úřad při výkonu dozoru postupuje přiměřeně podle § 21 odst. 5 až 9 zákona, tedy podle ustanovení, které upravuje správní řízení u Úřadu.

17. Šetření, která Úřad vede za účelem zjištění, zda došlo či nedošlo k porušení zákona, jsou považována za zahájená z vlastního podnětu Úřadu. Tato šetření mohou v zásadě vyústit buď k závěru, že v daném případě nedošlo k porušení zákona, a to mimo rozhodnutí ve správním řízení, nebo Úřad zahájí správní řízení, případně je věc postoupena jinému příslušnému orgánu.

18. Pokud se Úřad dozví o možném porušení zákona, provádí šetření, zda zjištěné skutečnosti odůvodňují zahájení správního řízení v dané věci (srov. § 21 odst. 3 zákona).

19. Pokud zjištěné skutečnosti odůvodňují zahájení správního řízení, vyhodnotí Úřad předběžně typovou závažnost předmětného jednání, a to, zda již došlo k realizaci protisoutěžního jednání a pokud ano, jak dlouho tato realizace trvala.

20. Úřad zastává stanovisko, že v případě některých méně závažných deliktů není v rozporu s preventivním působením sankční politiky Úřadu, pokud upustí od zahájení správního řízení (a tedy od případného rozhodnutí o spáchání deliktu, resp. o uložení sankce) za podmínky, že soutěžní problém bude v krátké době zcela odstraněn.

21. Jestliže Úřad na základě předběžného hodnocení dospěje k závěru, že protisoutěžní jednání lze hodnotit jako méně závažné a že toto jednání buď nebylo realizováno nebo mělo omezený dopad na hospodářskou soutěž, pak, pokud z okolností případu nevyplývá, že pro zajištění důkazů bude nezbytné provést šetření na místě v rámci správního řízení (srov. § 21 odst. 5 a 6 zákona), sdělí Úřad ještě před zahájením správního řízení soutěžitelům, které ze správního deliktu podezívá, v jakém jejich jednání spatřuje možné porušení zákona o ochraně hospodářské soutěže, resp. čl. 81 a 82 Smlouvy. Omezenost dopadu jednání na hospodářskou soutěž podle tohoto bodu se posuzuje zejména z hlediska teritoriálního (rozsah území ovlivněného protisoutěžním jednáním), personálního (množství soutěžitelů a spotřebitelů ovlivněných protisoutěžním jednáním) a časového (délka trvání deliktu).

22. Pokud soutěžitel, kterému Úřad podle předchozího bodu sdělil podezření o spáchání protisoutěžního deliktu, do 10 pracovních dnů Úřad písemně vyrozumí, že hodlá zcela odstranit soutěžní problém, který je v jeho jednání spatřován, Úřad vyzve takového soutěžitele, aby ve lhůtě ne delší než jeden měsíc předložil návrh opatření, jejichž provedení by vedlo k úplnému odstranění soutěžního problému. Takový návrh musí obsahovat lhůty, ve kterých bude soutěžitel předmětná opatření plnit.

23. Obdrží-li Úřad ve lhůtě podle předchozího bodu návrh opatření, posoudí jejich dostatečnost. Dostatečnost opatření je posuzována z pohledu schopnosti řádně, tj. včas a zcela odstranit soutěžní problém. Za dostatečné nelze považovat takové opatření, jehož splnění závisí na nejistých okolnostech či k jehož splnění nemá dojít bezprostředně.

24. Navržená opatření musejí být takového charakteru a intenzity, že jejich splnění je schopno samo o sobě ospravedlnit rezignaci na autoritativní deklaraci protiprávnosti jednání a na uložení správní sankce za jednání, jež je jinak považováno za správní delikt. Použití tak připadá v úvahu jen v případech, kdy na základě realizace navrženého opatření existuje objektivní možnost okamžitého a úplného vyřešení závadné situace založené protisoutěžním jednáním.

25. Pokud Úřad shledá na základě posouzení uvedených kritérií navržená opatření dostatečnými, nebude zahajovat správní řízení, a to po dobu, po kterou soutěžitel plní podmínky, obsažené v jeho návrhu opatření.

26. Pokud Úřad návrh opatření ve stanovené lhůtě neobdrží, pokud Úřad navržená opatření neshledá dostatečnými, případně nebude-li předmětný soutěžitel jednat v souladu s nimi, zahájí Úřad v dané věci správní řízení.

IV. Přijetí závazků navržených účastníky řízení v rámci prvostupňového řízení

27. Jak v případě řízení o dohodách narušujících soutěž, tak v případě řízení o zneužití dominantního postavení může Úřad uložit, aby účastníci splnili opatření, která společně navrhli, jsou-li dostatečná pro ochranu hospodářské soutěže a odstraní-li se jejich splněním závadný stav. Jestliže Úřad neshledá taková opatření dostatečnými, důvody písemně sdělí soutěžitelům a pokračuje v řízení; jinak uloží splnění těchto opatření a řízení zastaví.^[16] Účastníci řízení mohou taková opatření písemně navrhnout Úřadu nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy jim Úřad doručil výhrady k dohodě; k pozdějšímu podání nebo změnám navržených opatření přihlédne Úřad jen v případech hodných zvláštního zřetele. Účastníci řízení jsou svým návrhem vázáni vůči Úřadu i mezi sebou navzájem, popřípadě vůči třetím osobám, a od podání návrhu do rozhodnutí Úřadu nesmějí dohodu podle jejího původního znění plnit.^[17] Úřad pak nemůže vydat rozhodnutí o uložení splnění opatření, jestliže zakázaná dohoda již byla plněna a měla nebo mohla mít za následek podstatné narušení hospodářské soutěže^[18], popřípadě jestliže zneužití dominantního postavení mělo za následek podstatné narušení hospodářské soutěže.^[19]

28. Zákon tedy umožňuje, aby účastníci řízení podezřelí z uzavření zakázané dohody nebo zneužití dominantního postavení navrhli Úřadu opatření (závazky), jejichž splnění povede k odstranění stavu, který Úřad na základě v průběhu řízení získaných podkladů pokládá za závadný. Pokud je splnění takových závazků dostatečné pro ochranu hospodářské soutěže, vydá Úřad rozhodnutí, kterým účastníkům řízení splnění takových opatření uloží a současně řízení zastaví (§ 7 odst. 2 a § 11 odst. 3 zákona, dále též „rozhodnutí o závazcích“).

29. Z rozhodovací praxe Úřadu vyplývá, že navržené závazky musí být takového charakteru a intenzity, že jejich splnění je schopno samo o sobě ospravedlnit zastavení probíhajícího správního řízení směřujícího k uložení správní sankce za jednání, jež je považováno za správní delikt, bez toho, že by bylo vydáno rozhodnutí o tom, že tento správní delikt skutečně spáchán byl. Jedná se o výjimečnou situaci, kdy z pohledu ochrany soutěže existuje objektivní možnost okamžitého a úplného vyřešení závadné situace založené protisoutěžním jednáním a zájem na takovém řešení převáží zájem na potrestání soutěžitele, jenž se takového jednání dopustil, a s tím spojený zájem na právní jistotě třetích osob.^[20]

30. Při úvahách o přijetí závazků je třeba zohlednit skutečnost, že rozhodnutím o závazcích se určitým způsobem komplikuje právní situace subjektů, jež byly protisoutěžním jednáním postíženy, ať se jedná o spotřebitele, zákazníky či konkurenty účastníků řízení (tzv. třetí strany),

neboť v rozhodnutí Úřadu není deklarována protizákonnost jednání příslušných soutěžitelů. Takové třetí strany pak v řízeních před civilními soudy nemohou spoléhat na to, že otázka toho, zda byl spáchán správní delikt a kdo jej spáchal, již byla jako předběžná otázka závazně vyřešena,^[21] a musí tyto základní podmínky uplatnění soukromoprávní odpovědnosti za protisoutěžní jednání prokázat samy.

31. Návrh závazků podávají všichni účastníci řízení společně (§ 7 odst. 2 a § 11 odst. 3 zákona); v případě zakázaných dohod se tedy musí jednat o společný návrh všech jejích účastníků, v případě kolektivní dominance pak všichni soutěžitelé, kteří na relevantním trhu zaujímají kolektivní dominantní postavení. Pokud některý z účastníků řízení s navrženými závazky nesouhlasí, není možné rozhodnutí o závazcích vydat.

32. Návrh závazků musí být předložen nejpozději do 15 dní poté, co Úřad doručil účastníkům řízení výhrady; v případě více účastníků řízení běží tato lhůta ode dne, kdy byly výhrady sděleny posledním z účastníků. *Sdělení výhrad* není zákonem blíže vymezeno, z dosavadní rozhodovací praxe Úřadu nicméně vyplývá, že se jedná o takové sdělení Úřadu (nejedná se tedy o rozhodnutí), ve kterém budou účastníci řízení poučeni, jaké jejich jednání považuje Úřad za nezákonné, které zákonné ustanovení tím mělo být porušeno a na základě jakých důkazů došel Úřad k tomuto závěru. Sdělení výhrad bude zpravidla samostatným správním úkonem učiněným v průběhu správního řízení poté, co bylo ukončeno dokazování, avšak dříve, než byli účastníci řízení seznámeni s podklady pro vydání rozhodnutí.^{[22]^[23]}

33. Návrh závazků je pro účastníky řízení závazný. Poté, co byl návrh závazků předložen Úřadu, nemohou účastníci řízení pokračovat v jednání, které Úřad ve sdělení výhrad označil za závadné (např. nesmějí plnit dohodu, kterou Úřad pokládá za zakázanou), a musí postupovat v souladu s navrženými závazky (§ 7 odst. 3 a § 11 odst. 4 zákona). Pokud by tak některý z účastníků řízení nečinil, nepovažuje se jejich podání za návrh závazků ve smyslu zákona.

34. Rozhodnutí o závazcích nemůže být vydáno, pokud jednání, které Úřad pokládá na základě dosud provedených důkazů za závadné, již bylo realizováno a mělo (nebo mohlo mít) za následek podstatné narušení hospodářské soutěže (§ 7 odst. 4 a § 11 odst. 5 zákona). Úřad zastává stanovisko, že vzhledem k těmto zákonným podmínkám může být rozhodnutí o závazcích přijato pouze pokud se jedná o,

- i. méně závažný delikt,
- ii. závažný delikt ve formě dohody narušující soutěž, jež nebyl dosud plněn,
- iii. závažný delikt, který byl ukončen, který měl omezený dopad na hospodářskou soutěž a který nevykazoval znaky hard-core omezení dle § 6 odst. 2 zákona, resp. dle odstavce 11 Oznámení Komise o de minimis dohodách.^[24]

Omezenost dopadu jednání na hospodářskou soutěž podle tohoto bodu se posuzuje zejména z hlediska teritoriálního (rozsah území ovlivněného protisoutěžním jednáním), personálního (množství soutěžitelů a spotřebitelů ovlivněných protisoutěžním jednáním) a časového (délka trvání deliktu).

35. Úřad posuzuje pouze návrhy závazků, které mu byly doručeny v 15 denní lhůtě od sdělení výhrad. K pozdějším návrhům může přihlížet jen z důvodů hodných zvláštního zřetele. Shodnému režimu přitom podléhají i podstatné změny již navržených závazků. To nevyklučuje pozdější částečnou modifikaci či upřesnění včas navržených závazků.

36. Jestliže Úřad ve stanovené lhůtě obdrží návrh závazků, vyhodnotí jejich dostatečnost co do schopnosti odstranit závadný stav, přitom bude postupovat podle kritérií, jež jsou uvedena v bodech 22, 23, 28 a 29.

37. Jestliže Úřad vyhodnotí závazky dostatečnými, uloží rozhodnutím účastníkům řízení jejich splnění a stejným rozhodnutím správní řízení zastaví. V tomto rozhodnutí není deklarován rozpor jednání se soutěžním právem.

38. V případech, kdy Úřad

- i. neobdrží návrh závazků,
- ii. obdrží návrh závazků po stanovené lhůtě, a nejedná se o případ hodný zvláštního zřetele,
- iii. vyhodnotí navržené závazky jako nedostatečné,

pokračuje ve správním řízení. V posléze uvedených dvou případech tuto skutečnost účastníkům řízení písemně sdělí.

39. Úřad je přesvědčen, že závazky podle § 7 odst. 2 a násl., resp. podle § 11 odst. 3 a násl. je třeba důsledně odlišovat od opatření k nápravě ve smyslu § 23 zákona (dále též „opatření k nápravě“). Opatření k nápravě jsou komplementárním institutem, k jehož použití může Úřad fakultativně přistoupit tehdy, jestliže dospěje k závěru, že samotná autoritativní deklarace protisoutěžního jednání spolu s jeho zákazem do budoucna, ani případné uložení sankce ve formě pokuty podle § 22 odst. 2 zákona nepředstavují dostatečná opatření k dosažení účelu zákona. Z povahy věci se jedná o uložení povinností, prostřednictvím nichž je specifikována povinnost navrácení v předešlý stav vyplývající z paralelního výroku o zákazu určitého jednání a z obecné povinnosti zdržet se nezákonného jednání. Z povahy vztahu obou institutů, tj. závazků a opatření k nápravě, tedy vyplývá, že v případě, kdy Úřad závazky navržené účastníky řízení neshledá samy o sobě dostatečnými k odstranění závadného stavu, může, pokud jsou k tomu splněny zákonné předpoklady, obsahem i formou podobná opatření uložit jako opatření k nápravě ve smyslu § 23 zákona.[\[25\]](#)

40. Úřad průběžně kontroluje plnění závazků, jejichž splněním podmínil zastavení správního řízení, a to postupem podle § 20 odst. 2 zákona. Zjistí-li, že soutěžitelé neplní opatření přijatá podle § 7 odst. 2 nebo § 11 odst. 3, uloží těmto soutěžitelům pokutu podle § 22 odst. 2 zákona. Tím není dotčeno oprávnění Úřadu postupovat podle následujícího bodu.

41. I když bylo řízení zastaveno v důsledku přijetí závazků navržených účastníky řízení, Úřad může správní řízení znovu zahájit, pokud nastane jedna ze tří zákonem předvídaných situací. Úřad znovu zahájí správní řízení podle § 7 odst. 1 resp. podle § 11 odst. 2 zákona, jestliže

- i. se podstatně změnila podmínky, které byly pro vydání rozhodnutí o zastavení řízení rozhodné,
- ii. soutěžitelé jednají v rozporu s uloženými opatřeními, nebo
- iii. rozhodnutí o zastavení řízení bylo vydáno na základě nepravdivých nebo neúplných podkladů, údajů a informací.[\[26\]](#)

V takových případech nebrání zahájení řízení překážka věci rozhodnuté.

[\[1\]](#) Srov. § 3 a násl. zákona.

[\[2\]](#) Srov. § 10 a násl. zákona.

[\[3\]](#) Srov. § 12 a násl. zákona.

[\[4\]](#) Regulací *ex ante*, kterou Úřad vykonává v souvislosti s povolováním spojení soutěžitelů (srov. zejm. § 16 a 17 zákona), se tento materiál nezabývá.

[\[5\]](#) V podrobnostech srov. oznámení Komise publikované v ÚV C 101, 27. 4. 2004, s. 81.

- [6] Nařízení Rady (ES) č. 1/2003, čl. 3.
- [7] Nařízení Rady (ES) č. 139/2004, čl. 21 odst. 3.
- [8] Srov. § 7 odst. 1, § 11 odst. 2 a § 18 odst. 5 zákona.
- [9] Srov. § 22 odst. 2 zákona.
- [10] Srov. § 23, resp. § 18 odst. 5 zákona.
- [11] Srov. § 7 odst. 2 až 5 a § 11 odst. 3 až 7 zákona.
- [12] Sdělení Úřadu *Zásady postupu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže při stanovování výše pokut*, <http://www.compet.cz/hospodarska-soutez/kartely-a-dominance/zasady-stanovovani-pokut/> dále jen „Sdělení o pokutách“.
- [13] Sdělení Úřadu *Program aplikace mírnějšího režimu při ukládání pokut (Leniency program)*, <http://www.compet.cz/hospodarska-soutez/kartely-a-dominance/novy-leniency-program/> .
- [14] Sdělení o pokutách, body 21 až 24.
- [15] zohledňován je přitom jak přímý, tak nepřímý dopad na spotřebitele.
- [16] § 7 odst. 2, resp. § 11 odst. 3 zákona.
- [17] § 7 odst. 3, resp. § 11 odst. 4 zákona.
- [18] § 7 odst. 4 zákona.
- [19] § 11 odst. 5 zákona.
- [20] Srov. rozhodnutí ÚOHS ze dne 15. 5. 2006 *R 10/2005 ČSAD Liberec*.
- [21] Srov. § 135 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.
- [22] Srov. § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění.
- [23] Možnost navržení závazků po uplynutí této lhůty bude popsána níže.
- [24] Oznámení Komise o dohodách menšího významu, které výrazně neomezuji hospodářskou soutěž podle čl. 81 odst. 1 smlouvy o založení Evropského společenství (de minimis) (2001/C 368/07).
- [25] Srov. body 81 až 88 odůvodnění rozhodnutí R 10/2005 ze dne 15. 5. 2006 ve věci *ČSAD Liberec*.
- [26] § 7 odst. 5, resp. § 11 odst. 6 zákona.